

и водителъ, този измѣжду нашитѣ благовѣстници, който е единъ отъ първитѣ, що усѣтихъ високата длъжностъ, която Христосъ и Черквата имъ налагатъ, който е единъ отъ онѣзи, които като глѣдахъ плачевното състояние на единъ цѣль народъ, разединенъ, лишенъ отъ просвѣтление и оставенъ на произволтъ на духовнитѣ си неприятели, гонители на просвѣтението и сѣятели на духовниятъ мракъ, съ твърдъ, постояенъ и рѣшителенъ пастирски гласъ проповѣдвахъ на упаднѣлиятъ и умаломощениятъ народъ да са утѣрси отъ невѣжеството си, да са съземе, да иска назадъ Черковната си независимостъ, която едно врѣме Цариградската патриархия неправедно бѣ подчинила и да познае Християнскитѣ си и чловѣчески длъжности, които го викатъ къмъ спасителното и полезното. Народътъ чу гласътъ на своитѣ апостоли и благовѣстници, и ето сега за голѣма наша радость, виждами старанията на тѣзи му благовѣстници увѣчани, тѣй сѣщо и неговитѣ старания и желаня удовлетворени. Една часть отъ този сѣщия народъ, който населява богоспасаемата тѣзи Епархия, както са отзова заедно съ цѣлиятъ народъ на тѣзи спасителни за него гласове, тѣй и сега е готовъ да слуша гласътъ на единъ отъ тѣзи благовѣстници въ лицето на Ваше високопрѣосвященство, когото Божиятъ промисълъ чрѣзъ народната воля, съсърдоточена въ водята на святия нашъ синодъ и на нашия Пастироначалникъ Негово святѣйшеблаженство Антима I-ий опрѣдѣля да му бѣди пастиръ и водителъ.

И тѣй, облѣгни са на насъ, твоего стадо, владико святий, бѣди увѣренъ, че никога не ще намалимъ тѣзи радость, която сега усѣщамъ, и любовта, и уважението, които имамъ къмъ тебе. Ний сѣкоги ще сме готови да слушами твоя спасителенъ пастирски гласъ и да ти помагамъ усърдно и дѣятелно въ полаганието въ дѣйствието и въ изпълняването на венчикитѣ ти прѣдприятя за обща полза и християнско и народно добро.